

Behandling, tilfigtet en Forandring ved det Forslag, under den 7de af Marts af Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) med flere; hvortil der er bestemt, at Vedkommende kun paa de nævnte Steder skal have Godtgjørelse for de med Rejsen forbundne Udgifter. Jeg vilde imidlertid foretrække, at man i denne Henseende bliver staaende ved det oprindelige Lovforslag; thi jeg troer, at det altid er bedre at have noget Bestemt at gaae efter; end at Vedkommende skal indgive Regning paa, hvad Udgifterne have beløbet sig til. Der staaer endnu tilbage for mig at omtale Forslaget under Nr. 9, der er stillet af den høitberedte Indenrigsminister og som gaaer ud paa, at Indenrigsministeriet skal være bemyndiget til, at anvende det i § 3 til Præmier bestemte Beløb til Indkjøb af Tillegsdyr til Stamstutteriet. Det gjør mig vndt, at jeg aldeles ikke kan tiltræde dette Forslag; jeg anseer nemlig Præmiesystemet saaledes, som det er vedtaget i denne Lov, for at være meget helbdt. Jeg haaber, det vil have en virksom Indflydelse paa hele Hesteavlens, og jeg troer, at det netop er af Bigtighed, at vi faae Præmierne anvendte strax i navnlig for, at de kunne indvirke, at Hunddyrene blive castrerede. Jeg har allerede tidligere omtalt, at der er en meget stor Tilhøjelighed til at castrere disse Dyr, fordi det ikke befaler sig at holde Hingste, som der tidligere ikke var fastsat nogen hinderlig Præmie for; men selv om man kunde have Haab om at faae Præmier for disse Dyr, naar de blive vøgne, saa tyder jeg ikke, at dette vil være en tilstrækkelig Besægggrund for Opdretterne til at afholde sig fra at castrere de unge Hingsteplage eller sælge dem, naar der ikke tilføjede snarest muligt gives Opmuntringspræmie for de unge Dyr, som man kunde antage vilde blive tjenlige til Besejlers. Der kan jo være forskjellige Meninger om, hvorvidt det er helbdt eller ikke, at indkjøbe fremmede Dyr; jeg har under Sagens Forhandling foresøgt den Anskuelse, at vi ikke skulle gjøre det, da jeg troer, at vi ved en rigtig Vensttelse have tilstrækkelige Elementer her i vort Land, og intet andet Sted, hvorhen jeg end vender Blikket, kan jeg finde nogen Race, som med Held vilde

kunne anvendes her. Jeg maa altsaa haabe med Hensyn til Præmierne, og fordi jeg principielt er imod Indkjøb af fremmede Dyr, hvortil jeg maa antage, at de tilbageholdte Præmier vilde blive anvendte, bestemt modsætte mig det under Nr. 9 af Indenrigsministeren stillede Forslag.

Tscherning: Det forekommer mig, at den ærede Minister er kommen os paa sejt meget helbdt Måde indse ved de fleste af de Forslag, han har stillet. Forslagene under Nr. 1, 4 og 6 skal jeg saaledes for mit Vedkommende slutte mig til, og jeg vil ønske, at de maae blive antagne, da jeg troer, at de gjøre Lovens suidstændigere. Det er ganske vist, som den ærede Minister har sagt, at Hensigten med Nærlæggesen af Landstutteriet ikke kan være at indvinde Bøvdien af Hingstene; Hensigten er kun at ophæve en Foranstaltning, som i Statens Haand har vist sig at være meget lidet frugtbringende, og forsøge paa, om den kunn vise sig mere frugtbringende, naar den gaaer over paa Privates Hænder. Jeg forstaaer dette imidlertid derhen, at forsaavidt en saadan Udskilning af en Hingst paa private Hænder skulle vise sig ikke mere at svare til Hensigten, saa vender Hingsten ikke tilbage igjen til Staten, men bliver solgt (Indenrigsministeren: Ja!). Jeg har sluttet mig til Forslaget under Nr. 2 til § 9. Den ærede sidste Tale har forklaret Grundene, og disse vare jo, saa at sige, allerede tilstede her i Thinget under den forrige Afstemning; det laa kun i en Misforstaaelse af den Maaade, hvorpaa Forslaget var stillet, at Hensigten ikke dengang opnaaedes paa den Maaade, som de samme Medlemmer, der have stillet dette Forslag, nu søge at naae det. Derimod kan jeg paa ingen Maaade samstemme med Forslaget under Nr. 5, og jeg haaber ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand, som nylig talte, og som har været en af dem, der har været ivrigt derfor, vil erkjende, at det i Virkeligheden kun sigter til at vedligeholde et lille Landstutteri; det Landstutteri, man i Begyndelsen af Lovens ophæver, indfører man nemlig beredt i Slutningen af Lovens, som at det der stæer i en mindre Maaalestol. Indbringningsforlaget under Nr. 6 af Indenrigsministeren har,